

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 18 ноември 2016 година — Серин Алхето/Заместник-председател на Държавна агенция за бежанците

(Дело C-585/16)

(2017/C 046/17)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: Серин Алхето

Ответник: Заместник-председател на Държавна агенция за бежанците

Преюдициални въпроси

1. Следва ли от чл.12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95⁽¹⁾, тълкуван във връзка с чл.10, параграф 2 от Директива 2013/32⁽²⁾ и чл.78, параграф 2, буква а) от Договора за функционирането на ЕС, че:
  - А) допуска молбата за международна закрила на лице без гражданство, от палестински произход, регистрирано от Агенцията на ООН за подпомагането на палестинските бежанци (UNRWA) като бежанец и което лице е било установено постоянно в зоната на действие на агенцията (Ивицата Газа) преди подаването на молбата, да бъде разгледана като молба по чл.1, буква А) от Женевската конвенция за убежището от 1951 г., вместо като молба за международна закрила по чл.1, буква D, изречение второ от същата конвенция и при условие, че компетентността за разглеждане на молбата е поета на основания, различни от съчувствие или хуманитарни съображения, разглеждането на молбата попада в приложното поле на Директива 2011/95?
  - Б) допуска такава молба да не бъде обсъждана от гледна точка на изискванията по чл.12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95 и съответно не бъде приложено даденото тълкуване на разпоредбата от Съда на ЕС;
2. Следва ли чл.12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95 във връзка с чл.5 от същата директива, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство по чл.12, ал.1, т.4 от Закона за убежището и бежанците, която не предвижда изрично включваща клауза за палестинските бежанци в съответната редакция и условието помощта да бъде преустановена на каквото и да е основание, както и, че чл.12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95 е безусловна и достатъчно точна и поради това норма с директен ефект, която следва да бъде приложена и без изричното позоваване от страна на подателя на молбата за международна закрила лице, когато молбата следва да се разгледа като такава по чл.1, буква D, изречение второ от Женевската конвенция от 1951 г.?
3. Следва ли от чл.46, параграф 3 от Директива 2013/32, тълкуван във връзка с чл.12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95, че в производство по съдебно обжалване на решение за отказ да се предостави международна закрила, постановено в съответствие с предвиденото по чл.10, параграф 2 от Директива 2013/32, и предвид фактите по главното производство, че допускат молбата за международна закрила да бъде разгледана от първоинстанционния съд като подадена на основание чл.1, буква D, изречение второ от Женевската конвенция от 1951 г. и извършена преценката по чл.12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95, когато молбата за международна закрила е подадена от лице без гражданство от палестински произход, регистрирано от UNRWA като бежанец и което лице е било установено постоянно в зоната на действие на агенцията (Ивицата Газа) преди подаването на молбата, и тази молба не е разгледана от гледна точка на посочените разпоредби в решението за отказ да се предостави международна закрила?

4. Следва ли от предвиденото по чл.46, параграф 3 от Директива 2013/32 за правото на ефективна защита в контекста на изискването за „(..) цялостно и ex plico разглеждане на фактите и правните въпроси“, тълкувано във връзка с чл.33, 34 и 35, ал.2 от същата директива и чл.21, параграф 1 от Директива 2011/95, във връзка с чл.18, чл.19 и чл.47 от Хартата за основните права на ЕС, че допускат в производство по съдебно обжалване на решение за отказ да се предостави международна закрила, постановено в съответствие с чл.10, параграф 2 от Директива 2013/32, следното:
- А) първоинстанционният съд за пръв път да се произнесе по допустимостта на молбата за международна закрила и по въпроса за връщане на лицето без гражданство в страната, в която е било установено преди подаването на молбата за международна закрила след като задължи решаващия орган да представи необходимите за това доказателства и предостави възможност на лицето да изрази становище по въпросите, относими към допустимостта на молбата, или
  - Б) първоинстанционният съд поради допуснато съществено процесуално нарушение следва да отмени решението и задължи решаващия орган да се произнесе отново по молба за международна закрила при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, в това число да проведе интервю по допустимост, предвидено по чл.34 от Директива 2013/32 и се произнесе по въпроса дали е възможно лицето без гражданство да бъде върнато в страната, в която е било установено преди подаването на молбата за международна закрила?
  - В) първоинстанционният съд извършва преценка за сигурността на страната, в която лицето е било установено към момента на устните състезания, респективно към момента на постановяването на решението при настъпили съществени изменения в обстановката, обуславящи решение в полза на лицето?
5. Следва ли предоставяната помощ от Агенцията на ООН за подпомагането на палестинските бежанци (UNRWA) да се счита за друга закрила по смисъла на чл.35, ал. 1, буква б) от Директива 2013/32 в съответната държава от зоната на действие на агенцията, при условие, че тази държава спазва принципа за забрана за връщане по смисъла на Женевската конвенция от 1951г. по отношение на подпомаганите лица от агенцията?
6. Следва ли от чл.46, параграф 3 от Директива 2013/32, че правото на ефективна защита в контекста на предвиденото „когато е приложимо, разглеждане на нуждите от международна закрила съгласно Директива 2011/95“, тълкуван във връзка с чл.47 от Хартата за основните права, че при съдебно обжалване на решение, с което молбата за международна закрила е разглеждана по същество и постановен отказ да се предостави международна закрила, задължава първоинстанционният съд да постанови решение:
- А) което се ползва със сила на присъдено нещо освен по въпроса за законосъобразността на постановения отказ, но и по въпроса за нуждите от международна закрила съгласно Директива 2011/95 на лицето, подало молба за международна закрила, в това число когато международна закрила по националното право на съответната държава членка се предоставя само по решение на административен орган;
  - Б) за необходимостта от предоставяне на международна закрила чрез подходящото разглеждане на молбата за международна закрила, независимо от допуснати процесуални нарушения при разглеждането ѝ от решаващия орган?

⁽¹⁾ Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила ОВ L 337, стр. 9

⁽²⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила ОВ L 180, стр. 60